

nuar 1980 585 kr. pr. måned for en dagplejeplads, 701 kr. pr. måned for en vuggestueplads, 465 kr. pr. måned for en børnehaveplads og 244 kr. pr. måned for en fritidshjemsplads.

De nævnte betalingstakster er betalingen for en heldagsplads og efter fradrag for kommunale tilskud tilnedsættelse heraf. Størrelsen af de kommunale tilskud, der er fradraget ved opgørelsen af disse betalingsstakser, fremgår ikke af ressourcetællingen og er heller ikke specificeret i de kommunale budgetter.

De foreliggende oplysninger om de samlede kommunale tilskud har vist sig at være behæftet med betydelig usikkerhed. Det udvalg om informationsgrundlaget på daginstitutionsområdet, der er nedsat i fællesskab af socialministeren og formanden for Kommunernes Landsforening, har fået til opgave bl. a. at fremskaffe nye oplysninger fra kommunerne om de kommunale tilskud.

Ifølge ressourcetællingen udgjorde den månedlige forældrebetaling for en fuldtidsplads i en vuggestue over 1.000 kr. i 7 kommuner. Det drejer sig bl. a. om Hundested (1.035 kr.), Middelfart (1.069 kr.) og Slangerup (1.075 kr.).

Som eksempler på kommuner med lave vuggestuetakster kan nævnes Rødovre (450 kr.), Albertslund (400 kr.) og Frederiksberg (467 kr.).

Ifølge ressourcetællingen udgjorde den månedlige forældrebetaling for en fuldtidsplads i en børnehave over 650 kr. i 4 kommuner. Det drejer sig om Holmegård (655 kr.), Munkebo (660 kr.), Ryslinge (660 kr.) og Ulfborg-Vemb (668 kr.). Som eksempler på kommuner med lave børnehavetakster kan nævnes Rødovre (324 kr.), Maribo (312 kr.), Broager (297 kr.) og Løgumkloster (318 kr.).

Da alle takster ovenfor er fra Danmarks Statistiks ressourcetælling i januar 1980, vil en opgørelse i dag over kommuner med høje og lave takster kunne give et andet resultat end ovenfor.

Spørgsmål 49:

Hvilke lønstigninger går ministeriet ud fra ved beregningen, der ligger til grund for svaret på spørgsmål 37?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmålene 20 og 37 er der – ud over de i spørgsmålene anførte forudsætninger – lagt en række yderligere forudsætninger til grund. Som det fremgår af disse forudsætninger, er bruttolønnen for postbud, departementschef, politibetjent og skolelærer opgjort som årslønnen pr. 1. oktober 1979. Når der er anvendt 1979-løn, skyldes det, at beregningen af de indkomstafhængige offentlige ydelser som anført i forudsætningerne er foretaget i januar 1981-niveau ved gældende lovgivning i 1981.

Der er således ikke som forudsat i spørgsmålet gjort forudsætninger om lønstigninger i forbindelse med besvarelsen af spørgsmålene 20 og 37.

Spørgsmål 50:

I forlængelse af besvarelsen på spørgsmål 37 udbedes konsekvenserne for ansatte ved »almindelige« arbejdsgivere.

Svar:

I svaret på spørgsmål 37 er opstillet forskellige eksempler til belysning af lovforslagets virkninger for tjenestemænd, dvs. med forudsætningen om at der i socialindkomsten indregnes 12 pct. af den pensionsgivende lønindkomst.

Som anført i svaret på spørgsmål 14 har lønnings- og pensionsdepartementet oplyst, at der er ca. 65.000 offentligt ansatte med en til ansættelsesforholdet knyttet pensionsordning, hvortil der indbetales 12 pct. af lønnen. Virkningerne af lovforslaget vil for denne gruppe svare til de virkninger, der er belyst ved eksemplerne i svaret på spørgsmål 37. Herudover er der ca. 35.000 offentligt ansatte med en pensionsordning, hvortil der indbetales 15 pct. af lønnen i pensionsbidrag.

Konsekvenserne af lovforslaget for ansatte ved »almindelige« arbejdsgivere vil variere afhængig af, hvilke vilkår der er fastsat for den enkelte ansattes pensionsordning. Som nævnt i redegørelse 2 om socialindkomst (betænkning nr. 906/1980) foreligger der ingen samlede opgørelser over antallet af arbejdsgeveradministrerede pensionsordninger, men det er på grundlag af oplysninger fra bl. a. Forsikringsrådet skønnet, at der i 1980 er ca. 500.000 lønmodtagere hos »almindelige« arbejdsgivere med pensionsordninger, som er